

Dilini sıkı tut; tıpkı bir kılıç kabzası kavrar gibi
Öyle söyle bir köpekbaliğını avlar gibi
Bulmak gibi ölüm, gelip seni bulmak gibi
Yazmak cinayetin bir insanı boğmak gibi
Hayk yumruk sıkıp vurur gibi susar bazen
Sana varmak için uçurumlar yutar bazen
Ateşlere yaslanıp öylece yanar bazen
Bıçaklarla dolu denizlere dalar bazen
Senden başkasını çağırmıyor dilim
Tutup kır şu parmaklarımı, artık yazmasın bu elim
Etim kan kokar henüz koptu başım
Çeyrek asır süren bir savaştan çıktım, bıktım
Kaç dünya taşıdı kim bilir şu sırtım
Bütün gölgelerden uzaktayım yorgun ve kırgın
Şimdi dağınık saçlarına benziyor bu gece
Bugün de zaman geri sayar, çöker başa ecel

Bi' şehre vardım, henüz sabahın körüydü
Kaldırımda dilenciler gördüm, onlar da ölüydü
Kırık dökük caddeler gri; gökyüzü kırmızı
Küfürle kilitlenmiş bur'da tüm evlerin kapısı
Dudaklarım kadar kuru binaların yarası
Ve içlerinde rehin kalan yüreklerin sancısı
Ayağıma dolandı birden sencisi, bencisi
Kaçtım, bilmiyordum ki hangisi kendisi
Vurup kapıyı çıktı çingeneler karton evlerinden
Bacağı kırık birkaç köpek vardı peşlerinde
Bıçak yemiş gibi kanıyordu sesleri
Göz göze değmiyor liğme liğme canları
Başında kel taşır babalar, sırtlarında kambur
Durakta tabut beklerken ıslanarak
Kaç kıyamet kopsa irkilirsin uykudan cayıp?
Hayat boyu konuş ölüm senin ağzının payı

Bi' şehri terk ettim gecenin körü
Cebimde biraz tütün, dilimde küfürün külü
İşin kötüsü yürüyüp giden yolların sonu yok
Yeminler eziyorum, topuklarım kanıyor
Başımda yuvalandı bulutlar, içlerinde umutlar
Budandıkça güçleniyor sabır
Yolar boyu cinayetler yükleniyor bavul
Onca sayfalara tükürdüğüm genzimdeki çamur!
Olursam olurum yarın; ölürsem ölürüm
Bir düşündükçe varım, bir de söyledikçe
Kim olsa düşer, kim olsa düşer
Bir unuttukça yokum, bir de görmedikçe
Canımda can kalır mı bulmayınca seni?
Söyle, değer mi düştüğüme kalkmayınca geri?
Sana yaklaşıyım çözüldükçe gözümdeki bağlar
Çirkin bir dille birbirine kavuştukça elvedalar